

Tilbagebetaling af Statsgælden. Kun ved det, jeg har nævnt, vil man uden at forøge Skattebyrden kunne gennemføre Programmet.

Maa jeg i denne Forbindelse sige, at det nytter ikke. Hvis den højtærede Minister her overfor vil sige, at det kan jo være, at Toldindtægterne stiger yderligere. En Del af Forøgelsen i Toldindtægterne er fremskaffet ved nye eller forhøjede Toldsatser paa en hel Række af Varer. Men naar Finansministeren med Tilfredshed henviser til Toldindtægternes Stigning eller det gode Forhold, der findes her i Modsætning til paa Indkomstskattens Omraade, peger han paa Forhold, som ikke er udtrykt helt ud ved denne Glæde over, at der kommer Penge ind i Statskassen. Thi hvad betyder det, naar der kommer Penge ind i Statskassen gennem Tolden for Tiden, bortset fra naar det sker ved Forøgelse af Toldsatserne? Det betyder stigende Indførsel. Det betyder ringere Handelsbalance. Det betyder Forøgelse af Gælden til Udlandet. Det betyder forøget Fald af Kronen. Det betyder Forhøjelse af Prisniveauet her hjemme. Det betyder Forøgelse af Dyrtidstillæget og Forøgelse af alle Budgettets Poster vedrørende Varer. Det, der fremkalder Glæden ved, at Pengene gaar ind, bevirker kort efter, at Pengene atter maa gaa ud. Den højtærede Statsminister kan, naar han ser paa dette Forhold, synge med Bjørnson: „Hver Glædesstund, du fik paa Jord, betales maa med Sorg.“

Til Gennemførelse af de Besparelser, som foreslaas af de nedsatte Kommissioner, og som i øvrigt vil kunne blive foreslaaet af Regeringen, vil vi ligesom i den sidste Samling yde vor fulde Bistand. Man har her talt om, at vi har gjort Overbud paa de sociale Loves Omraade; jeg skal om lidt komme dertil. Paa eet Punkt har vi gjort Overbud. Vi har gjort Overbud med Hensyn til, hvad der kunde spares paa. Jeg skal nu ikke igen nævne Militærvæsenet, men nævne, at vi om en hel Række Poster vedrørende Luksusudgifter paa den danske Stats Budget har foreslaaet, at man skulde udelade dem for Tiden, men Venstre har haft Raad til Luksusudgifterne.

I denne Anledning vil jeg gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Regering, om det er rigtigt, at der er under Udarbejdelse i Finansministeriet og Undervisningsministeriet et Forslag vedrørende Optagelse af et Præmieobligationslaan, som skulde tjene nogle Formaal, navnlig Opførelsen af en ny Scene til det

kongelige Teater. Et saadant Præmieobligationslaan, som altsaa betyder, at man vil tilvejebringe Midler uden at paaføre Statens Skatteindtægter nogen Udgift, fremkommer jo derved, at et eller andet Pengekonsortium erklærer sig villigt til at give Staten det Beløb, som den har Brug for — 7 Millioner, 10 Millioner eller hvad det nu er — imod at det til Gengæld faar Ret til at udstede nogle Præmieobligationer, som enten ikke indeholder Forrentning eller en lav Forrentning — man har forskellige Typer —, men i Stedet for byder større eller mindre Præmier i en kortere Tid. Med andre Ord, de hedder Obligationer; men de forrenter sig ikke eller lavt, men byder Udsigt til en Præmie, og efter et halvt Hundrede Aars Forløb faar man Obligationens Værdi tilbagebetalt. Præmieobligation vil altsaa sige, at man narrer Folk med Hensyn til, hvad de faar, hvis man ikke gør det ganske klart for dem, at det er et almindeligt Lotteri, at det er en Lodseddel, man sælger dem, med den ene Ejendommelighed, at Lodseddelen Værdi om et halvt Hundrede Aar kan tilbagebetales. Jeg vil gerne spørge, om det er rigtigt, at man arbejder med en saadan Plan for Øjeblikket i den høje Regering. Andre Lande er gaaet denne Vej, og det er jo muligt, at en saadan Løsning, naar Staten havde Brug for at gøre et eller andet, som det vilde være vanskeligt at finde Tilslutning til i Rigsdagen, under visse Omstændigheder kunde overvinde den Utilbøjelighed eller Uvillie mod Foranstaltningen, der findes hos mange. Men under disse Forhold at ville udbyde et uhyre stort Præmieobligationslaan her i Landet til Opførelse af et Teater — ja, jeg maa tilstaa, at jeg kan ganske underskrive, hvad der stod i „Berlingske Tidende“ forleden om dette: at det Samfund, som tænkte paa saadant noget, kunde ikke være ved sine fulde fem. Hvis der skal tilvejebringes store Midler for Øjeblikket til noget Formaal, saa maa det være til produktive Formaal. Store Midler skal tilvejebringes for at fremme den Bevægelse, som i det lange Løb kan fjerne Arbejdsløshedens Fare fra vort Land: Jordudstyknngen. Men at lægge Beslag paa Landets Kapital i et saadant Øjeblik, hvor Tilbagebetalingen af Landets Gæld til Udlandet skal finde Sted — nej, jeg kan ikke tro, at de Meddelelser, som er fremkommet, kan være rigtige, og beder derfor den høje Regering hurtigst muligt dementere, at noget saadant har været paatænkt.

Jeg sagde, at man paastod, at vi havde